

40 ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
 δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
 τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
 λάβε μισθὸν ὅσσον εἶπηις,
 τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
 45 καθελὼν ποίει Βάθυλλον·
 ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης,
 γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλον.

18 (17. 18 v.)

Δότε μοι, δότ' ὦ γυναῖκες
 Βρομίον πιεῖν ἀμυστί·
 ἀπὸ καύματος γὰρ ἤδη
 5 προδοθεὶς ἀναστενάζω·
 δότε δ' ἀνθέων, ἔλινον·
 στεφάνους δότ' οἷς πνκάζω
 τὰ μέτωπά μου, ἵπικαίει.
 τὸ δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων,
 10 κραδίη, τίτι σκεπάζω;
 παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλον
 καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον,
 ἀπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
 μαλακωτάτοι κλαδίσκωι·
 15 παρὰ δ' αὐτὸ νέρθε ῥοιζεῖ
 πηγὴ ῥέουσα Πειθοῦς.
 τίς ἂν οὖν ὄρων παρέλθοι
 καταγώγιον τοιοῦτο;